

Dosar nr. 2ra-1554/18

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Jomiru-Niculiță)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău, (I. Secrieru, A. Danilov, Iu. Cimpoi)

DECIZIE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursului declarat de către Banca Comercială „ProCreditBank”
Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Ajder și
Irina Ajder împotriva Băncii Comerciale „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni,
intervenient accesoriu Societatea Comercială „Nastlin-Agro” Societate cu
Răspundere Limitată cu privire la încetarea contractelor de fidejusiune și obligarea
primirii în posesie a bunurilor ipotecate,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul declarat de către Anatolie Ajder și Irina Ajder, reprezentați de avocatul
Viorel Sîrghi, s-a casat parțial hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Rîșcani, în partea respingerii pretențiilor privind recunoașterea
încetării contractelor de fidejusiune și s-a pronunțat, în această parte o nouă hotărâre,
prin care pretenția înaintată de Anatolie Ajder și Irina Ajder împotriva Băncii
Comerciale „Procreditbank” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Societatea
cu Răspundere Limitată „Nastlin-Agro” privind recunoașterea încetării contractelor
de fidejusiune, s-a admis. S-a recunoscut ca fiind încetat contractul de fidejusiune din
10 iulie 2015, la contractul cadru nr. FW90.480 din 09 octombrie 2014, modificat și
completat ulterior, încheiat între Banca Comercială „ProCreditBank” Societate pe
Acțiuni și Irina Ajder. S-a încasat din contul Băncii Comerciale „Procreditbank”
Societate pe Acțiuni, în beneficiul Irinei Ajder, taxa de stat, aferentă pretenției admise,
în sumă de 100 lei și aferentă apelului declarat, în sumă de 75 lei, iar în total suma de
175 lei. S-a recunoscut, ca fiind încetat contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015, la
contractul cadru nr. FW90.480 din 09 octombrie 2014, modificat și completat ulterior,
încheiat între Banca Comercială „Procreditbank” Societate pe Acțiuni și Anatolie
Ajder. S-a încasat din contul Băncii Comerciale „Procreditbank” Societate pe Acțiuni,

în beneficiul lui Anatolie Ajder, taxa de stat, aferentă pretenției admise, în sumă de 100 lei și aferentă apelului declarat, în sumă de 75 lei, iar în total suma de 175 lei. În rest, hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a menținut,

c o n s t a t ă:

La data de 21 septembrie 2016, BC „ProCreditBank” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Nastlin-Agro” SRL, lui Anatolie Ajder și Irinei Ajder cu privire la încasarea datoriei, inclusiv din bunurile gajate.

În motivarea acțiunii, reclamanta, BC „ProCreditBank” SA a indicat că, la data de 09 octombrie 2014 a acordat SRL ”Nastlin-Agro” un credit overdraft, în mărime de 1 600 000,00 lei, pe un termen de 12 de luni și un credit în mărime de 1 000 000,00 lei, pe un termen de 36 de luni, conform contractului cadru nr. FW90.480, Anexei cu nr.37102667/13028200 din 09 octombrie 2014, Acordului adițional nr.1 din data de 10 iulie 2015 și Anexei nr.37102667/13028974 din 10 iulie 2015.

Reclamanta, BC „ProCreditBank” SA a invocat că, întru executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate de către SRL ”Nastlin-Agro” a fost încheiat între părți, contractul de gaj nr. 37102667/37023846 din 30 octombrie 2012, modificat și completat ulterior prin Acordul adițional nr.1 din 10 octombrie 2014 și prin Acordul adițional nr.2 din 10 iulie 2015, asupra 30 000 kg din stocul de marfă, semințe de floarea soarelui și universalitatea creanțelor prezente și viitoare, ce reies din datoriile debitorilor față de SRL ”Nastlin-Agro”, în valoare de 300 000,00 lei.

La fel, reclamanta a menționat că, întru executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate de către SRL ”Nastlin-Agro” a fost încheiat cu Irina Ajder la 10 iulie 2015, contractul de fidejusiune la contractul cadru FW 90.480 din 09 octombrie 2014 și contractul de fidejusiune cu Anatolie Ajder, din data de 10 iulie 2015, la contractul cadru FW 90.480 din 09 octombrie 2014.

Reclamanta, BC „ProCreditBank” SA a indicat că, deși conform pct. 7.1. al contractului cadru FW 90.480 din 09 octombrie 2014, pârâții s-au obligat să ramburseze creditele conform planului de rambursare, indicat în anexele contractului, debitorul nu a respectat obligația indicată, fapt manifestat prin numeroase devieri de la termenele de achitare a ratelor.

Reclamanta a invocat că, la data de 21 martie 2016 a expediat în adresa pârâților notificarea nr.2448, prin care aceștia au fost informați privind încălcarea prevederilor contractuale, manifestată prin neachitarea în termen a plăților lunare și a solicitat achitarea integrală a datoriilor acumulate în baza contractelor de credit, însă datoria nu a fost achitată pînă în prezent.

Reclamanta, BC „ProCreditBank” SA a menționat că, la 09 octombrie 2015, a înregistrat preavizele de exercitare a dreptului de gaj și a dreptului de ipotecă, cu nr. 254735 și nr. 254738, la notarul Svetlana Dimitriu.

La fel, reclamanta a indicat că, conform pct.9 al Anexei cu nr.37102667/13028200 din 09 octombrie 2014 și pct.8 al Anexei cu nr.37102667/13028974 din 10 iulie 2015, în cazul neachitării în termen de către

debitor a plăților, conform graficului de rambursare, se va calcula o penalitate în mărime de 5 % din suma neachitată, pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, reclamanta, BC „ProCreditBank” SA a invocat că, la 17 mai 2016, suma datoriilor acumulate de către pârâți, conform creditului nr.37102667/13028200 din data de 09 octombrie 2014, constituie 3 165 727,77 lei, dintre care 1 600 000,00 lei - soldul creditului rămas; 126 495,90 lei - dobânda neplătită aferentă creditului; 1 439 231,87 lei - penalitatea calculată pentru perioada 19 noiembrie 2015 - 17 mai 2016. Iar, conform creditului nr.37102667/13028974 din 10 iulie 2015, datoria constituie suma de suma de 1 235 053,01 lei, dintre care 997 319,19 lei - soldul creditului rămas; 116 315,09 lei - dobânda neplătită aferentă creditului; 121 418,73 lei - penalitatea calculată pentru perioada 19 noiembrie 2015 -17 mai 2016.

În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 512, 513, 572, 583, 1156 Cod civil.

Prin urmare, reclamanta BC „ProCreditBank” SA a solicitat încasarea silită și în mod solidar, de la SRL ”Nastlin-Agro”, Irina Ajder și Anatolie Ajder a datoriei acumulate, conform contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, în sumă totală de 4 400 780,78 lei și a taxei de stat, achitate la depunerea acțiunii, în mărime de 50 000,00 lei, precum și a cheltuielilor de asistența juridică.

Prin încheierea din 13 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a primit spre examinare acțiunea reconvențională depusă de Anatolie Ajder și Irina Ajder împotriva BC „ProCreditBank” SA, intervenient accesoriu SC „Nastlin-Agro” SRL cu privire la încetarea contractelor de fidejusiune și obligarea primirii în posesie a bunurilor ipotecate.

În motivarea acțiunii reconvenționale, reclamantii reconvenționali, Anatolie Ajder și Irina Ajder au indicat că, contractele de fidejusiune încheiate la data de 10 iulie 2015 între BC „ProCreditBank” SA și Irina Ajder și între BC „ProCreditBank” SA și Anatolie Ajder au încetat în baza legii, și anume în baza alin. (2) art. 1167 Cod civil.

Reclamanții reconvenționali au invocat că, la data de 09 octombrie 2014, BC „ProCreditBank” SA a încheiat cu SC „Nastlin-Agro” SRL, contractul cadru nr.FW90.480, iar la data de 10 iulie 2015, aceleași părți au încheiat Acordul adițional nr.1 la contractul cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, conform căruia BC „ProCreditBank” SA s-a obligat să acorde SC „Nastlin-Agro” SRL, produse creditare, în mărime de pînă la 133 000 euro, pînă la data de 09 octombrie 2019.

Reclamanții reconvenționali, Anatolie Ajder și Irina Ajder au menționat că, prin Acordul adițional nr. 1 la Contractul cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, nu a fost stabilită mărimea dobânzii și tipul acesteia, iar anterior, conform Anexei cu numărul de evidență 37102667/13028200 din 09 octombrie 2014, a fost stabilită rata dobânzii fixe, în mărime de 13%.

La fel, reclamanți reconvenționali au indicat că, în scopul garantării executării corespunzătoare a obligațiilor asumate de SC „Nastlin-Agro” SRL, au fost încheiate între BC „ProCreditBank” SA și Irina Ajder contractul de fidejusiune din data de 10 iulie 2015 și între BC „ProCreditBank” SA și Anatolie Ajder contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015.

Reclamanții reconvenționali, Anatolie Ajder și Irina Ajder au invocat că, la data de 10 iulie 2015, BC „ProCreditBank” SA și SC „Nastlin-Agro” SRL au încheiat Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 la contractul cadru nr.FW90.480, conform căreia părțile au stabilit suma creditului în mărime de 1 000 000 lei, modificând astfel valuta creditului în lei, micșorând termenul creditului pînă la 36 luni, majorând rata dobânzii pînă la 17% și modificând tipul dobânzii din fixă în flotantă.

Astfel, reclamanții reconvenționali au menționat că, prin semnarea Anexei menționate supra, s-au mărit obligațiile și răspunderea asumată de „Nastlin-Agro” SRL, iar fidejursorii Irina Ajder și Anatolie Ajder nu și-au dat acordul la această majorare a obligațiilor lor. Prin urmare, reclamanții au invocat că, fidejusiunea lor, stabilită prin contractele de fidejusiune din 10 iulie 2015 a încetat, din momentul introducerii modificărilor în contractul cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din 10 iulie 2015.

Totodată, reclamanții reconvenționali au indicat că, temei pentru a recunoaște fidejusiunea încetată, constituie mărirea unilaterală a ratei dobânzii creditului pînă la 18%, fără acordul debitorului „Nastlin-Agro” SRL.

Prin urmare, reclamanții reconvenționali, Anatolie Ajder și Irina Ajder au solicitat recunoașterea ca fiind încetate, contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015, încheiat între BC „ProCreditBank” SA și Irina Ajder și contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015, încheiat între BC „ProCreditBank” SA și Anatolie Ajder.

La 02 octombrie 2017, reclamanții reconvenționali, Anatolie Ajder și Irina Ajder au depus cerere de concretizare, prin care suplimentar celor indicate în acțiunea depusă inițial, au indicat că, la 12 octombrie 2015, „Nastlin-Agro” SRL a înaintat o scrisoare către președintele Comitetului de conducere a BC „ProCreditBank” S.A., prin care a solicitat prelungirea termenului de rambursare a creditului și acordarea unei perioade de grație, cu stabilirea unui grafic de rambursare, de comun acord cu banca. Iar, în rezultatul discuțiilor cu reprezentantul BC „ProCreditBank” S.A. debitorul a obținut promisiuni verbale precum că, solicitările vor fi acceptate.

Reclamanții reconvenționali, Anatolie Ajder și Irina Ajder au invocat că, la data de 18 ianuarie 2016, „Nastlin-Agro” SRL a înaintat repetat, prin poșta electronică, o scrisoare către președintele Comitetului de conducere a BC „ProCreditBank” S.A., prin care au solicitat prelungirea termenului de rambursare a creditului și acordarea unei perioade de grație, cu stabilirea unui grafic de rambursare de comun acord cu banca. La fel, în rezultatul discuțiilor cu reprezentantul BC „ProCreditBank” S.A. debitorul a obținut promisiuni verbale precum că, solicitările vor fi acceptate, cu condiția că, debitorul realizează un bun ipotecat și achitată integral creditul contractat în 2012 și parțial, creditului contractat în 2014.

Astfel, „Nastlin-Agro” SRL, la 15 februarie 2016 a solicitat acordul creditorului ipotecar pentru tranzacția de vânzare-cumpărare a bunurilor ipotecate, în sumă de 200 000,00 lei, achitînd o parte din credit. Iar, la data de 21 martie 2016, debitorii ipotecari, au depus cerere privind intenția de a executa și transmite benevol bunul ipotecat în temeiul contractului de ipotecă nr. 37102667/37023846 din data de

30 octombrie 2012 și la data de 23 martie 2016, banca și-a manifestat acordul privind transmiterea benevolă a bunului ipotecat.

Respectiv, reclamanții reconvenționali au menționat că, la 28 martie 2016, BC „ProCreditBank” S.A. a fost propus ca debitorii ipotecari, să vândă personal bunul ipotecat, în termen de 2 luni, începând cu data de 11 aprilie 2016, pînă la data de 11 iunie 2016. Dar, la data de 21 aprilie 2016 BC „ProCreditBank” S.A. a trimis debitorilor, notificările nr.3785 și 3784, precum că “Nastlin-Agro” SRL încalcă, în mod repetat, prevederile contractului de credit și a solicitat transmiterea benevolă a bunului ipotecat.

Reclamanții reconvenționali, Anatolie Ajder și Irina Ajder au indicat că, la data de 02 februarie 2017, au depus o cerere către creditor, prin care au solicitat eliberarea unor informații, precum și cereri privind transmiterea benevolă a bunului ipotecat și a bunului gajat. Însă, aceste cereri au rămas fără răspuns, fapt ce denotă că, BC „ProCreditBank” S.A. a refuzat primirea garanțiilor, ce acopereau datoria.

Prin urmare, reclamanții reconvenționali, Anatolie Ajder și Irina Ajder, au solicitat recunoașterea ca fiind încetate, contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015, încheiat între BC „ProCreditBank” SA și Irina Ajder și contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015, încheiat între BC „ProCreditBank” SA și Anatolie Ajder și obligarea BC „ProCreditBank” SA să primească în posesiune bunurile ipotecate: teren pentru construcții, cu suprafața totală de 0,6609 ha, nr. cadastral xxxx și construcția cu suprafața de 5 579,6 m.p., nr. cadastral xxxx, situate pe adresa xxxx, în scopul vânzării lor și stingerii datoriei “Nastlin-Agro” SRL față de BC „ProCreditBank” SA, conform contractului cadru nr. FW 90.480 din 09 octombrie 2014.

Prin încheierea din 02 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de BC „ProCreditBank” SA împotriva SC „Nastlin-Agro” SRL, Anatolie Ajder și Irina Ajder cu privire la încasarea datoriei, inclusiv din bunurile gajate.

Iar, prin hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Ajder și Irina Ajder împotriva BC „ProCreditBank” SA, intervenient accesoriu SC „Nastlin-Agro” SRL cu privire la încetarea contractelor de fidejusiune și obligarea primirii în posesie a bunurilor ipotecate.

Prin decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de către Anatolie Ajder și Irina Ajder, reprezentați de avocatul Viorel Sîrghi, s-a casat parțial hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea respingerii pretențiilor privind recunoașterea încetării contractelor de fidejusiune și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care pretenția înaintată de Anatolie Ajder și Irina Ajder împotriva BC „ProCreditBank” SA, intervenient accesoriu SRL „Nastlin-Agro” privind recunoașterea încetării contractelor de fidejusiune, s-a admis. S-a recunoscut ca fiind încetat contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015, la contractul cadru nr. FW90.480 din data de 09 octombrie 2014, modificat și completat ulterior, încheiat între BC „ProCreditBank” SA și Irina Ajder. S-a încasat din contul BC „ProCreditBank” SA, în beneficiul Irinei Ajder, taxa de stat, aferentă pretenției admise, în sumă de 100 lei

și aferentă apelului declarat, în sumă de 75 lei, iar în total suma de 175 lei. S-a recunoscut, ca fiind încetat contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015, la contractul cadru nr. FW90.480 din 09 octombrie 2014, modificat și completat ulterior, încheiat între BC „ProCreditBank” SA și Anatolie Ajder. S-a încasat din contul BC „ProCreditBank” SA, în beneficiul lui Anatolie Ajder, taxa de stat, aferentă pretenției admise, în sumă de 100 lei și aferentă apelului declarat, în sumă de 75 lei, iar în total suma de 175 lei. În rest, hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a menținut.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces, la 17 mai 2018, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d.237 vol. I) dar, careva date despre recepționarea acestora de către participanții la proces, la materialele cauzei, lipsesc.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că, recursul a fost declarat de BC „ProCreditBank” SA la 19 iunie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurenta, BC „ProCreditBank” SA a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea hotărârii din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea cererii de recurs, recurenta, BC „ProCreditBank” SA a indicat că, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar concluziile acestora sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, a aplicat eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Recurenta a menționat că, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce țin de argumentele cu privire la încetarea contractelor de fidejusiune. Or, instanța de apel deși a constatat faptul încheierii între „Nastlin-Agro” SRL și BC „ProCreditBank” SA a contractului cadru nr. FW90.480 din data de 09 octombrie 2014 și între Irina Ajder, Anatolie Ajder și BC „ProCreditBank” SA a contractelor de fidejusiune la contractul cadru, nu a elucidat pe deplin circumstanțele în care au fost încheiate contractele sus-numite.

Astfel, recurenta a invocat că, contractul cadru cât și toate anexele care au fost încheiate la acest contract, au fost semnate de Irina Ajder, în calitate de administrator al „Nastlin-Agro” SRL, care este și soția lui Anatolie Ajder. Respectiv, nu poate fi reținut argumentul instanței de apel precum că, intimaților nu le-au fost cunoscute careva condiții generale, stipulate în contractul cadru și anexele contractului cadru.

Recurenta, BC „ProCreditBank” SA a indicat că, instanța de apel eronat a confundat anexa contractului cadru cu acordul de modificări. Ori, conform obiectului contractului cadru, banca se obligă să stabilească o limită a expunerii în mărimea și valuta indicată în pct. 14.1 al prezentului contract și să acorde debitorului, în condițiile determinate de prezentul contract și actele normative ale Băncii, diferite produse

creditare, iar debitorul se obligă să restituie băncii mijloacele creditare utilizate și să plătească dobânda și alte plăți aferente executării contractului. Respectiv, la solicitarea debitorului și la întrunirea de către acesta a condițiilor aferente necesare, banca va elibera debitorului, în cadrul limitei expunerii stabilite, orice produs creditar disponibil, cu întocmirea unei anexe la prezentul contract.

Recurenta a menționat că, Anexa este parte integrată a contractului cadru, dar nu cum a indicat instanța de apel, precum că, anexa este o modificare de către creditor și debitor a obligației garantate de către fidejutor, fără acordul acestuia.

Cu referire la modificarea clauzelor din contractul cadru și anume: limita expunerii, valuta expunerii, termenul expunerii, garanțiile, recurenta a indicat că aceste clauze au fost modificate prin Acordul Adițional nr. 1 din 10 iulie 2015, care a fost semnat de Irina Ajder și Anatolie Ajder, fapt ce confirmă acceptarea modificărilor efectuate în contractul cadru. Totodată, intimații au semnat contractele de fidejusiune, prin care au acceptat să garanteze executarea corespunzătoare a contractului cadru, modificat prin acordurile adiționale la acesta.

Recurenta, BC "ProCreditBank" SA a indicat că, instanța de apel a interpretat eronat normele de drept cu privire la determinarea obligațiilor contractuale, a neglijat și a suplinit arbitrar cu o soluție proprie, prevederile contractului cadru valabil, încheiat între două părți, bazată pe interpretarea eronată a legii.

La fel, recurenta a menționat că, nu a fost auzită de instanța de apel, în ce privește argumentele sale privind temeinicia obiecțiilor sale față de acțiunea reconvențională. Ori, instanța de apel trebuia să indice în decizia recurată, cu suficientă claritate, motivele și temeiurile, în baza cărora și-a întemeiat concluzia de casare a hotărârii primei instanțe.

La data de 09 iulie 2018, în adresa intimațiilor, Anatolie Ajder și Irina Ajder și a intervenientului accesoriu SRL „Nastlin-Agro” a fost expediată copia recursului declarat de către BC „ProCreditBank” SA, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la examinarea recursului, intervenientul accesoriu SRL „Nastlin-Agro” nu a depus referință, prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs depuse de către recurenta BC „ProCreditBank” SA.

Iar, la 26 iulie 2017, intimații, Anatolie Ajder și Irina Ajder au depus referință, prin care au solicitat declararea inadmisibilității sau respingerea cererii de recurs depuse de către BC „ProCreditBank” SA.

Prin încheierea din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de BC „ProCreditBank” SA, împotriva deciziei din data de 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de BC „ProCreditBank” SA, urmează a fi admis, se casează decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Ajder și Irina Ajder împotriva BC „ProCreditBank” SA, intervenient accesoriu SC „Nastlin-Agro” SRL cu privire la încetarea contractelor de fidejusiune și obligarea primirii în posesie a bunurilor ipotecate, din următoarele motivele.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, la data de 21 septembrie 2016, BC „ProCreditBank” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Nastlin-Agro” SRL, Anatolie Ajder și Irina Ajder cu privire la încasarea datoriei, inclusiv din bunurile gajate.

Prin încheierea din 02 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de BC „ProCreditBank” SA împotriva SC „Nastlin-Agro” SRL, Anatolie Ajder și Irina Ajder cu privire la încasarea datoriei, inclusiv din bunurile gajate.

Anatolie Ajder și Irina Ajder au depus acțiune reconvențională împotriva BC „ProCreditBank” SA, intervenient accesoriu SC „Nastlin-Agro” SRL cu privire la încetarea contractelor de fidejusiune și obligarea primirii în posesie a bunurilor ipotecate.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Ajder și Irina Ajder împotriva BC „ProCreditBank” SA, intervenient accesoriu SC „Nastlin-Agro” SRL cu privire la încetarea contractelor de fidejusiune și obligarea primirii în posesie a bunurilor ipotecate.

Iar, prin decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de către Anatolie Ajder și Irina Ajder, reprezentați de avocatul Viorel Sîrghi, s-a casat parțial hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea respingerii pretențiilor privind recunoașterea încetării contractelor de fidejusiune și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care pretenția înaintată de Anatolie Ajder și Irina Ajder împotriva BC „ProCreditBank” SA, intervenient accesoriu SRL „Nastlin-Agro” privind recunoașterea încetării contractelor de fidejusiune, s-a admis. S-a recunoscut ca fiind încetat contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015, la contractul cadru nr. FW90.480 din data de 09 octombrie 2014, modificat și completat ulterior, încheiat între BC „ProCreditBank” SA și Irina Ajder. S-a încasat din contul BC „ProCreditBank” SA, în beneficiul Irinei Ajder, taxa de stat, aferentă pretenției admise, în sumă de 100 lei și aferentă apelului declarat, în sumă de 75 lei, iar în total suma de 175 lei. S-a recunoscut, ca fiind încetat contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015, la contractul cadru nr. FW90.480 din 09 octombrie 2014, modificat și completat ulterior, încheiat între BC „ProCreditBank” SA și Anatolie Ajder. S-a încasat din contul BC „ProCreditBank” SA, în beneficiul lui Anatolie Ajder, taxa de stat, aferentă pretenției admise, în sumă de 100 lei și aferentă apelului declarat, în sumă de 75 lei, iar în total

suma de 175 lei. În rest, hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a menținut.

Instanța de recurs relevă că, conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 1236 alin. (1) Cod civil, prin contractul de credit bancar, o bancă (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei persoane (debitor) o sumă de bani (credit), iar debitorul se obligă să restituie suma primită și să plătească dobânda și alte sume aferente prevăzute de contract.

Colegiul indică că, la data de 09 octombrie 2014, BC „ProCredit Bank” SA a încheiat cu „Nastlin-Agro” SRL, Anatolie Ajder și Irina Ajder contractul cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, conform căruia banca s-a obligat să stabilească o limită a expunerii în mărimea și valuta indicată la pct.14.1 și să acorde debitorului diferite produse creditare, iar debitorul se obligă să restituie băncii mijloacele creditare utilizate și să plătească dobânda și alte plăți aferente executării prezentului contract (f.d.9-17).

Iar, conform anexei nr.37102667/13028200 din 09 octombrie 2014 la contractul cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, BC „Pro Credit Bank” SA a acordat SRL „Nastlin-Agro” un credit overdraft, în mărime de 1 600 000 lei, pe un termen de 12 de luni, din 13 octombrie 2014 pînă la 13 octombrie 2015, cu o rată a dobînzii fixă, în mărime de 13 % anual (f.d.18).

Instanța de recurs reține că, în scopul garantării executării corespunzătoare a obligațiilor asumate de SC „Nastlin-Agro” SRL, conform contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014 și anexei nr.37102667/13028200 din data de 09 octombrie 2014 au fost încheiate contractul de fidejusiune din 09 octombrie 2014 la contractul cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014 și anexa nr.37102667/13028200 din 09 octombrie 2014, încheiat între BC „ProCreditBank” SA și Anatolie Ajder (f.d.23) și contractul de fidejusiune din 09 octombrie 2014 la contractul cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014 și anexa nr.37102667/13028200 din data de 09 octombrie 2014, încheiat între BC „ProCreditBank” SA și Irina Ajder (f.d.24).

La 10 iulie 2015, BC „ProCreditBank” SA și „Nastlin-Agro” SRL, Anatolie Ajder și Irina Ajder au încheiat Acordul adițional nr.1 la contractul cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, prin care s-au modificat pct.14.1, pct.14.2 și pct.14.3 ale contractului cadru.

În scopul garantării executării corespunzătoare a obligațiilor SRL „Nastlin-Agro” asumate prin contractul cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 10 iulie 2015, s-au încheiat contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015 între BC „ProCreditBank” SA și Irina Ajder (f.d.25) și contractul de fidejusiune din 10 iulie 2015, între BC „ProCreditBank” SA și Anatolie Ajder (f.d.26).

Instanța de recurs relevă că, în motivarea acțiunii reconvenționale, reclamanții Anatolie Ajder și Irina Ajder au invocat prevederile art. 1167 alin. (2) Cod civil, și anume faptul că, la data de 10 iulie 2015, BC „ProCreditBank” SA și SC „Nastlin-Agro” SRL au încheiat fără acordul fidejursorilor Anatolie Ajder și Irina Ajder, Anexa

cu numărul de evidență 37102667/13028974 la Contractul cadru nr.FW90.480, conform căreia părțile au stabilit suma creditului în mărime de 1 000 000 lei, modificând astfel valuta creditului în lei, micșorând termenul creditului pînă la 36 luni, majorând rata dobânzii pînă la 17% și modificând tipul dobânzii din fixă în flotantă.

Conform art. 1167 alin. (2) Cod civil, fidejusiunea încetează în cazul modificării, fără acordul fidejursorului, a obligației garantate când această modificare atrage mărirea răspunderii sau alte consecințe nefavorabile pentru fidejutor.

Cu referire la argumentul reclamanților reconvenționali, precum că, prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974, s-a modificat valuta creditului din dolari SUA în lei, Colegiul relevă că, în baza pct.14.1 și pct.14.2 al contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, limita expunerii și valuta expunerii este de 190 000 dolari SUA (f.d. 15 verso), iar prin Acordul adițional nr. 1 din 10 iulie 2015 a fost stabilită limita expunerii și valuta expunerii, 133 000 euro (f.d.19).

Instanța de recurs reține că, conform pct.3.1-3.2 ale contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, valoarea cumulativă a tuturor produselor creditare, nestinse, oferite debitorului de către bancă nu va depăși limita expunerii indicată în pct. 14.1 al contractului. Echivalentul valorii totale a produselor creditare din cadrul expunerii acordate în altă valută, decît valuta indicată, în contract nu va depăși limita expunerii indicate în pct. 14.1 al contractului.

Colegiul relevă că, prima instanță corect a respins argumentul reclamanților reconvenționali, precum că, prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 s-a modificat valuta creditului, or însăși în pct.3.2 al contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014 prevede posibilitatea acordării creditului în altă valută, decît valuta indicată în contractul cadru.

Respectiv, instanța de recurs respinge ca nefondat, argumentul reclamanților, Irina Ajder și Anatolie Ajder, precum că, prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din 10 iulie 2017, prin care a fost stabilită suma creditului în mărime de 1 000 000 lei, s-a modificat valuta creditului în lei, or, însăși contractul cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, în punctul 3.2, prevede o asemenea posibilitate.

Mai mult decît atît, instanța de recurs indică că, valoarea limitei expunerii nu a fost modificată, or, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, la data de 09 octombrie 2014, data încheierii contractului cadru nr.FW90.480, un dolar SUA valora 14,7619 lei, iar la 10 iulie 2015, data încheierii Acordului Adițional nr. 1 din 10 iulie 2015, un euro valora 21,0370 lei. Respectiv, valoarea limitei expunerii este aceeași, exprimată în valută diferită.

Totodată, prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din data de 10 iulie 2015 suma creditului în mărime de 1 000 000 lei nu depășește limita expunerii.

Cu referire la argumentul reclamanților, Irina Ajder și Anatolie Ajder, precum că, prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din 10 iulie 2015 la contractul cadru nr.FW90.480 s-a micșorat termenul creditului pînă la 36 luni,

instanța de recurs reține că, conform pct. 14.2 al contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, termenul expunerii este de 60 luni.

Conform Acordului adițional nr. 1 din 10 iulie 2015, s-a stabilit expres scadența termenului expunerii, 09 octombrie 2019, ce constituie 60 luni de la momentul încheierii contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014. Respectiv, prin Acordul adițional nr. 1 din 10 iulie 2015 nu s-a modificat termenul expunerii.

La fel, instanța de recurs relevă că, pct. 1.1. al contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, definește termenul expunerii ca fiind termenul limită maxim de achitare a oricărui produs creditar, din cadrul expunerii. Iar, pct. 2.2. al contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014 indică că, la solicitarea debitorului și la întrunirea de către acesta a condițiilor aferente necesare, banca va elibera debitorului, în limita expunerii stabilite, orice produs creditar disponibil, cu întocmirea unei anexe la prezentul contract. Anexa va cuprinde, dar nu se va limita la: suma și valuta produsului creditar, scopul, termenul, dobânda, comisioane și penalități, precum și alte condiții suplimentare, după caz.

Astfel, Colegiul indică că, prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din 10 iulie 2015 nu s-a micșorat termenul creditului pînă la 36 luni, dar s-a indicat termenul creditului oferit prin această anexă, conform pct. 2.2. al contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014. Mai mult, instanța de recurs conchide că, termenul creditului acordat prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din 10 iulie 2015, de 36 luni, cu scadența la 10 iulie 2018, nu depășește termenul expunerii, prevăzut în contractul cadru nr.FW90.480 din data de 09 octombrie 2014.

Instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul reclamantilor, Irina Ajder și Anatolie Ajder, precum că, prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din 10 iulie 2015, s-a modificat tipul dobânzii din fixă în flotantă și s-a majorat rata dobânzii pînă la 17%.

Or, conform punctului 3.3.1 al contractului cadru nr.FW90.480 din data de 09 octombrie 2014, dobânda poate fi cu rată fixă sau cu rată flotantă și se stabilește individual, pentru orice produs creditar acordat debitorului și se achită în conformitate cu planul de rambursare, parte a anexelor prezentului contract.

Respectiv, părțile contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014, BC „ProCreditBank” SA și „Nastlin-Agro” SRL, Anatolie Ajder și Irina Ajder au convenit ca, dobânda pentru fiecare produs creditar să fie stabilită în parte.

Colegiul relevă că, prima instanță corect a dedus că, modificările din Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din 10 iulie 2015 la contractul cadru nr.FW90.480, invocate Anatolie Ajder și Irina Ajder, nu atrag mărirea răspunderii sau alte consecințe nefavorabile pentru fidejutori, iar, instanța de apel eronat a dedus că, instituirea prin anexa nominalizată a ratei flotante a dobânzii și reducerea termenului pentru care a fost acordat creditul la 36 luni, atrag mărirea răspunderii sau alte consecințe nefavorabile pentru fidejutorii Irina Ajder și Anatolie Ajder.

Mai mult, instanța de recurs relevă că, prevederile Anexei cu numărul de evidență 37102667/13028974 din 10 iulie 2015, prezintă condițiile contractuale pentru produsul creditat oferit prin această anexă. Or, Colegiul reiterează că, pct. 2.2.

al contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014 indică că, la solicitarea debitorului și la întrunirea de către acesta a condițiilor aferente necesare, banca va elibera debitorului în limita expunerii stabilite, orice produs creditar disponibil, cu întocmirea unei anexe la prezentul contract. Anexa va cuprinde, dar nu se va limita la: suma și valuta produsului creditar, scopul, termenul, dobânda, comisioane și penalități, precum și alte condiții suplimentare, după caz.

Totodată, Colegiul indică că, instanța de apel eronat a constatat că, Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din 10 iulie 2015 nu este parte integrantă a contractului cadru nr. FW90.480 din 09 octombrie 2014, or, pct. 2.2. al contractului cadru nr.FW90.480 din 09 octombrie 2014 indică că, la solicitarea debitorului și la întrunirea de către acesta a condițiilor aferente necesare, banca va elibera debitorului în limita expunerii stabilite, orice produs creditar disponibil, cu întocmirea unei anexe la prezentul contract.

Respectiv, instanța de recurs reține că, anexa prin care se va elibera un credit în baza contractului cadru nr. FW90.480 din 09 octombrie 2014, constituie parte integrantă a contractului cadru menționat supra.

La fel, Colegiul menționează că, conform art. 1167 alin. (2) Cod civil, prevede că, fidejusiunea încetează în cazul modificării, fără acordul fidejuratorului, a obligației garantate când această modificare atrage mărirea răspunderii sau alte consecințe nefavorabile pentru fidejutor.

Astfel, în litigiul dedus judecătii, nu au fost efectuate careva modificări a obligației garantate și în condițiile în care Irina Ajder și Anatolie Ajder au semnat contractul cadru nr. FW90.480 din 09 octombrie 2014, aceștia au cunoscut despre faptul că, fiecare produs creditar va fi reflectat într-o anexă, care va fi parte integrantă a contractului cadru menționat supra.

Totodată, instanța de recurs reține că, prin contractul cadru nr. FW90.480 din data de 09 octombrie 2014, modificat prin Acordul adițional nr. 1 din 10 iulie 2015, semnate ambele de Irina Ajder și Anatolie Ajder, valoarea limitei expunerii este de 133 000 euro, adică 2 797 921 lei (conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, la 10 iulie 2015, un euro valora 21,0370 lei).

Iar, prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028200 din 09 octombrie, BC „ProCreditBank” SA a oferit un credit overdraft „Nastlin-Agro” SRL, în valoare de 1 600 000 lei, iar prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din data de 10 iulie 2015, BC „ProCreditBank” SA a oferit un credit „Nastlin-Agro” SRL, în valoare de 1 000 000 lei. Astfel, în baza contractului cadru nr. FW90.480 din data de 09 octombrie 2014, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 10 iulie 2015, BC „ProCreditBank” SA a oferit produse creditare „Nastlin-Agro” SRL, în valoare totală de 2 600 000 lei, care nu depășește valoarea limitei expunerii stabilite de BC „ProCreditBank”, SA „Nastlin-Agro” SRL, Irina Ajder și Anatolie Ajder.

Respectiv, Colegiul indică că, instanța de apel eronat a stabilit că, prin Anexa cu numărul de evidență 37102667/13028974 din 10 iulie 2015, fidejuratorilor Irina Ajder și Anatolie Ajder li s-au creat consecințe nefavorabile, prin mărirea răspunderii, or, în litigiul dedus judecătii nu a fost mărită răspunderea fidejuratorilor Irina Ajder și Anatolie Ajder.

Totodată, Colegiul menționează că, contractul cadru nr. FW90.480 din data de 09 octombrie 2014, Acordul adițional nr. 1 din 10 iulie 2015, precum și toate anexele care au fost încheiate la contractul cadru, au fost semnate de Irina Ajder, în calitate de administrator al „Nastlin-Agro” SRL, care este și soția lui Anatolie Ajder. Respectiv, fidejuserilor, Irina Ajder și Anatolie Ajder le-au fost cunoscute condițiile generale, stipulate în contractul cadru și anexele la acest contract.

Cu referire la pretențiile reclamanților Irina Ajder și Anatolie Ajder privind obligarea BC „ProCreditBank” SA de a prelua în posesie bunurile ipotecate, Colegiul reține că, conform art. 454 alin. (1) Cod civil, gajul este un drept real în al cărui temei creditorul (creditorul gajist) poate pretinde satisfacerea creanțelor sale cu preferință față de ceilalți creditori, inclusiv statul, din valoarea bunurilor depuse în gaj în cazul în care debitorul (debitorul gajist) nu execută obligația garantată prin gaj.

Conform art. 487 alin. (1) și (2) Cod civil, creditorul gajist poate să exercite dreptul de gaj dacă debitorul gajist nu a executat conform contractului sau a executat în mod necorespunzător obligația garantată ori o parte a acesteia, precum și în alte cazuri prevăzute de lege și contract. În condițiile prezentei secțiuni, creditorul gajist poate exercita următoarele drepturi: să vîndă el însuși bunurile gajate, să le vîndă sub controlul instanței de judecată și să le ia în posesiune spre a le administra, să exercite alte drepturi în privința gajului asupra mijloacelor bănești în corespundere cu Legea cu privire la gaj.

Art. 490 alin. (1)-(3) Cod civil, prevede că, bunul gajat se transmite în posesiune creditorului gajist pentru a fi vîndut, în condițiile legii. Transmiterea bunului gajat în posesiune creditorului gajist poate fi benevolă ori silită. Transmiterea în posesiune este benevolă dacă, înaintea expirării termenului indicat în preaviz, debitorul gajist transmite în mod efectiv bunul gajat în posesiune creditorului gajist sau consimte în scris în formă autentică să-l pună la dispoziția acestuia la momentul convenit.

Iar, articolul 30 alin. (1)-(3) al Legii cu privire la ipotecă nr. 142 din data de 26 iunie 2008 stabilește expres că, creditorul ipotecar poate să execute dreptul de ipotecă în cazul în care debitorul nu a îndeplinit sau a îndeplinit în mod necorespunzător obligația garantată sau oricare parte a acesteia, precum și în alte cazuri prevăzute de contractul de ipotecă. Dreptul de ipotecă poate fi executat prin următoarele metode: a) vînzarea bunului imobil ipotecat unei terțe persoane de către creditorul ipotecar sau de către orice altă persoană împuternicită de creditorul ipotecar; b) vînzarea bunului imobil ipotecat sub controlul instanței de judecată; c) achiziționarea bunului ipotecat de către creditorul ipotecar; d) luarea în posesie a bunului imobil ipotecat de către creditorul ipotecar în vederea administrării. Creditorul ipotecar care deține dreptul de ipotecă asupra mai multor bunuri imobile ipotecate în vederea garantării aceleiași obligații poate executa dreptul de ipotecă asupra bunurilor ipotecate în mod simultan sau succesiv, la discreția sa.

Conform art. 32 al legi citate supra, executarea silită a dreptului de ipotecă de către creditorul ipotecar se face în temeiul unei ordonanțe judecătorești, pronunțată în acest sens în cadrul procedurii în ordonanță (procedura simplificată), sau, dacă este cazul, în temeiul unei hotărîri a instanței de judecată, cu respectarea prevederilor

Codului de procedură civilă, sau în temeiul contractului de ipotecă investit cu formulă executorie prevăzut la art.33¹.

Colegiul relevă că, prima instanță corect a interpretat, normele citate mai sus, conform cărora exercitarea de către creditor a dreptului de ipotecă nu constituie o obligație a acestuia, ci un drept instituit, în conformitate cu dispozițiile legale pertinente și/sau contractul încheiat între creditor și debitorii/garanții ipotecari, realizarea căruia urmează a fi efectuată conform procedurii instituite de lege.

Conform art. 572 alin. (1) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații.

Prin urmare, instanța de fond corect a constatat că în litigiul dedus judecății, lipsește obligația recurentei BC „ProCreditBank” SA, în calitate de creditor al ipotecii, instituie de Irina Ajder și Anatolie Ajder, de a prelua în posesie bunurile ipotocate în vederea vânzării, achiziționării sau administrării acestora, motiv pentru care această obligație nu poate fi impusă BC „ProCreditBank” SA, prin hotărâre judecătorească.

Or, instanța poate să oblige partea doar la executarea unui obligații, și nu poate obliga partea contractantă să-și realizeze un drept, deoarece, în condițiile în care realizarea unui drept legal și contractual depinde de voința părții, o hotărâre judecătorească în acest sens ar constitui o imixtiune a instanței, în drepturile personale ale părții corespunzătoare și ar substitui persoana în raportul realizării dreptului corespunzător.

Mai mult, debitorii ipotecari sunt îndreptățiți de a vinde de sine stătător, cu acordul creditorului, bunurile ipotocate în condițiile legii, în scopul stingerii obligației asigurate cu ipotecă, însă nu sunt îndreptățiți de a pretinde obligarea creditorului ipotecar de a prelua în posesie bunurile ipotocate, iar instanța de judecată nu dispune de dreptul de a obliga creditorul la realizarea acestui drept.

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu să se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel a soluționat eronat litigiul în cauză, iar prima instanță corect a soluționat prezenta cauză civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursul declarat de BC „ProCreditBank” SA, se casează decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, se menține hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Ajder și Irina Ajder împotriva BC „ProCreditBank” SA, intervenient accesoriu SC „Nastlin-Agro” SRL cu privire la încetarea contractelor de fidejusiune și obligarea primirii în posesie a bunurilor ipotocate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Banca Comercială „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni.

Se casează decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Ajder și Irina Ajder împotriva Băncii Comerciale „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Societatea Comercială „Nastlin-Agro” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încetarea contractelor de fidejusiune și obligarea primirii în posesie a bunurilor ipotecate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Valeriu Doagă

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan